

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Lupus calumnians à vulpe leoni objectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

rem mirum est, pullarium consilio mendaci, dum Papyrium, voluit decipere, se ipsum in exilium dedisse: illius discipulus erat, illius artem exercebat, qui ut omnes secum in interitum trahat, ipsos etiam Prophetas conatur ad mala consilia danda impellere. Hinc enim ait: *Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium Prophetarum eius*, Achab scilicet, qui noluit audire Michæam consulentem bene; sed tantum credidit illis, qui optata prophetarent. Melior fuit Papyrius Cursor rege Achab. Ille enim maluit sibi vera, quamuis ingrata dici; iussitque grata mendaciter promittentem in prima acie stare, ut primus caderet. Quadrat in hunc pullarium optimè, quod Virgilius cecinit de alio augure, in prælio, quod cœperat, infelice.

Cadit ipse Tolumnius augur,

Primus in aduersos telum qui torserat hostes.

Virgil. lib. 12.
Æneid.

Cœpit quippe prælium, qui suasit prælium; nihil enim illi tunc homines, sine augurijs, incipiebant. Quod sæpe contingit hodieque, ut litium, rixarum, & bellorum authores maxima litium, rixarum, & bellorum sentiant detrimenta.

Par autem est, ut, quemadmodum bene consultum, & consulenti & consultori prodest; ita malè consultum ipsi quoque noceat consultori. Quod Varro his verbis indicauit: *Opinor, non solum, quod dicitur, Malum consilium consultori esse pessimum, sed etiam bonum consilium ei, qui consuluit, & qui consulitur, bonum habendum*. Sicut ergo sagitta in militem lorcatum missa resilit in iaculantem; ita ab eo quem diuina armat protectio, consilium perniciosum retorquetur in consulentem. Extat in hanc sententiam apologus non inuenustus. *Leonem, ob senectam, agrotantem, & ea causa suo in iustro continentem sese, cetera quidem animantia, officij gratia, visebant regem suum, excepta vulpe. Proinde lupo nactus opportunitatem, accusauit vulpem, apud leonem laesa Maiestatis, qua pro nihilo haberet eum, penes quem rerum erat summa, nec, ob contemptum, ad visendum accessisset: atque, interea interuenit in lupi fabula vulpes, & extremam sermonis partem audiuit. Itaque, leo conspecta vulpe, protinus aduersus eam infremuit. At illa postulato ad purgandum sese spatio, Et quis, inquit, omnium, qui huc conuenerunt tantum tibi profuit, quantum ego, qua quoque ver sumo circumcurstauit, tibi, morbi remedium à Me-*

III.
M Varro l. 3.
de re rustica
cap. 16

Tjj

dico

dicis reperit eumq; leo protinus edixisset, ut remedium aperiret: si vinū, inquit, lupum excories, & illius pellem induas, conualesces. Leo credulus continuo lupum inuasit & interemit. Quo extincto risu astuta vulpes, calumniatoris malum consilium in ipsius recidisse caput.

IV.

- Hoc ipsum non tacuerunt diuinæ litteræ, in quibus hoc traditur axioma: *Faciendi nequissimum consilium, super ipsum deuoluetur, & non agnoscat, unde adueniat illi.* Non agnouit Achitophel, unde veniret suum exitium, quod à Domino venit, & super ipsum deuolutum est. *Consilium autem Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret Deum: sic erat omne consilium Achitophel, & cum esset cum David, & cum esset cum Absalom.* Quando igitur dixerunt Absalom & omnes viri Israël: *Melius est consilium Chusai Arachita, consilio Achitophel: Domini nutu dissipatum est consilium Achitophel utile (Absaloni, pessimum Dauidi, & coram Deo) ut induceret Dominus super Absalom malum.* Itaque Achitophel videns, quod non fuisset factum consiliū suum, stravit asinum suum, surrexitq; & abiit in domum suam, & in ciuitatem suam: & deposita domo sua, suspendio interijt. Quapropter nequissimum consilium, super ipsum deuolutum est. Nequissimum autem merito potest appellari; quia licet Absaloni utile fuisset, tamen absolutè fuit malum, immò pessimum, tum quia contra diuinum præceptum, quo iubentur filij parentes honorare; tum quia ei ipsi in caput est deuolutum, à quo est profectum. Igitur Achitophel, dum voluit Absaloni consulere bene, sibi consuluit malè. Quo loco etiam atque etiam mihi monendi sunt Principum Regumque consiliarij, ne se ipsos fallant, dum existimant nihil sibi à Deo metuendum, dummodo Principibus Regibusue suis vtilia, & hisco profutura suadeant, siue fas sit, siue nefas, quod suadent. Possunt enim etiam vtilia consilia esse inhonesta; & hinc mala, atque tandem super ipsos consiliarios deuoluenda. Primùm ergo videndum est in consilijs, an non Deum offendant? deinde num dominis profint? Perniciosa fidelitas est, quæ supremum iudicem habet aduersantem. Quid miserius est, quàm cum proprio exitio alijs prodesse? Eat aliquis adulator, qui vt domino suo placeat, suadeat noua onera, suggerat inauditas artes opum augendarum, cum manifesta iniuria damnoque subditorum, *conuersetur dolor eius, in caput*

Psal. 7. 17.

NUM 2